



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 516/2016
30.03.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиле Љ.Р.Ђ. из Б., чији је пуномоћник Н.Ж., адвокат из Б., против туженог Д.Ђ. из Б., чији су пуномоћници М.Б. и Љ.Р., адвокати из Б., ради насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 600/15 од 14.10.2015. године, у седници одржаној 30.03.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 600/15 од 14.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П2 1343/13 од 18.06.2015. године делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и одређена мера заштите од насиља у породици и забрањено туженом да на било који начин даље узнемирава тужилу и наложено му да се уздржава од сваког дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство тужиле. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се одреди мера од заштите од насиља у породици и забрани туженом приближавање тужиљи на растојању мањем од 200 метара. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле у делу којим је тражила да се одреди мера заштите од насиља у породици и забрани туженом приступ у место становања тужиле који се налази у поткровљу породичне стамбене зграде у улици ... број ... у Б.. Ставом четвртим изреке, одбијен је предлог тужиле којим је тражила да суд донесе привремену меру и забрани туженом приступ у место становања тужиле које се налази у поткровљу породичне стамбене зграде у улици ... број ... у Б.. Ставом петим изреке, одбијен је предлог тужиле којим је тражила да суд донесе привремену меру којом се налаже туженом да у року од 24 сата тужиљи преда примерак кључа ормарића у коме се налази електрично бројило стана на спрату куће ... број ... у Б., те да му се забрани спречавање радницима „Електродистрибуције Београд“ приступ електричном бројилу ради прикључења електричне енергије наведеном стану. Усвојена мера заштите од насиља у

породици има трајати годину дана од дана доношења пресуде 18.06.2015. године. Ставом шестим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 600/15 од 14.10.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу седмом изреке, па је обавезан тужени да тужиљи на име трошкова поступка исплати 154.160,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, а ставом трећим обавезан тужени да тужиљи на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су бивши супружници чији брак је разведен 10.06.2011. године. У том браку рођено је малолетно дете А.Ђ.. По разводу брака парничне странке су наставиле да живе у истом стамбеном простору у згради број ... у улици ..., с тим што тужиља заједно са малолетним сином странака и ћерком из претходног брака станује у стану који се налази у поткровљу, а тужени са мајком и братом у стану који се налази у приземљу зграде. Дана 05.05.2011. године дошло је до вербалног сукоба између тужиље и туженог јер је тужени инстистирао да се тужиља исели из наведеног стана. Овом сукобу нико од сведока који су саслушани у поступку пред нижестепеним судовима није присуствовао. Том приликом тужени је ударио тужиљу у пределу груди о чему тужиља има потврду Ургентног центра од 05.05.2011. године. Према тој потврди тужиља је прегледана од стране надлежног лекара, жалила се на болове у предњем делу грудног коша и дојци, више десној и при томе је констатовано да је грудни кош цилиндрично палпаторно болно осетљив десно, али да се не виде знаци прелома коштане структуре. Том приликом је интервенисала и полиција (извештај МУП РС – према евиденцији ПС Вождовац од 03.01.2012. године). Након овог догађаја тужени се иселио из стана и наставио да живи у стану испод стана у коме је становао са мајком и братом. Тужиља је заменила браву на стану у коме живи плашећи се нових конфликта са туженим. Тужени је покренуо судски поступак у ком је тужиља обавезана да преда примерак кључева нове браве, што је она и учинила. Током грејне сезоне 2011/2012 у стану у коме живи тужиља није било централног грејања, јер је тужени без објашњења учинио недоступном котларницу. Према налазу и мишљењу судских вештака из тог поступка инсталација грејања није била у функционалном стању и није била подобна за употребу што је могло довести до хаварије. У септембру месецу 2013. године када су радници ЕДБ дошли да прикључе струју у тужиљином стану, тужени им је то забранио, да би касније брат туженог дао писмену сагласност да то учине. Тужени је 11.11.2013. године са својим пријатељима ушао у стан тужиље и отварао ормане и претурао по стану,

што је изазвало узнемирење код тужиље. После свих ових догађаја тужилца се иселила из стана у поткровљу у ... улици. Из извештаја ГЦ СР –Одељење Вождовац од 16.01.2014. године парничне странке су пристале на реорганизацију породичног живота, да се тужилца исели из стана у коме живи. Околност живота у оквиру истог стамбеног простора породичне куће туженог се препознаје као стресор у релацијама парничних странака па Центар у свом извештају није у могућности да у потпуности искључи ризик од евентуалог насиља у породичним релацијама.

Код овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су одредили меру заштите од насиља у породици и забранили туженом да на било који начин даље узнемирава тужилцу и наложили му да се уздржава од сваког дрског безобзирног и злонамарног понашања којим угрожава телесни интегритет душевно здравље и спокојство тужиље.

Према члану 197. Породичног закона, насиље у породици је понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице, а нарочито наносење телесних повреда, дрско, безобзирно и злонамерно понашање. По члану 198. истог закона суд може против лица које врши насиље у породици одредити једну или више мера заштите од насиља у породици којим се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим чланом породице. Прописане мере су: издавање налога за иселење из породичног стана или куће, забрана даљег узнемиравања члана породице, забрана приласка на одређену удаљеност и забрана приступа на радно место или место становања. Мере заштите од насиља у породици могу се продужавати све док не престану разлози због којих су биле одређене (члан 199. Породичног закона).

Развод брака, иселење тужилца из куће, али и ударац у пределу груди и искључивање инсталација без објашњења узрока искључења, указује на поремећене односе парничних странака. Како се и по мишљењу Центра за социјални рад између странака не може искључити ризик евентуалног насиља у породичним релацијама, правилно су нижестепени судови одредили меру заштите од насиља у породици.

Нису основани ревизијски наводи туженог којим указује да тужилца није доказала да је тужени ударио у пределу груди и да због тога нису испуњени услови за одређивање привремене мере. Оцена изведених доказа се у ревизији не може нападати, јер се тиме посредно напада утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено. Поред тога навод тужилца о претрпљеном ударцу од стране туженог није једини разлог на основу кога су нижестепени судови одредили меру, већ је то безобзирно и узнемиравајуће понашање туженог према тужилци које се огледа у томе да је искључио грејне инсталације у кући и лишио тужилцу и децу грејања при чему их није обавестио да инсталације нису исправне стварајући код њих додатни страх угрожености, као и поремећени односи између парничних странака уз мишљење Центра за социјални рад, којим се потврђује да није могуће искључити ризик од поновљеног узнемиравања - насиља.

Мера која је одређена побијаном пресудом представља најблажу од мера прописаних Породичним законом и утицаће на туженог да коригује своје понашање у односу на тужиљу, односно да не угрожава њен телесни интегритет душевно здравље или спокојство.

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**